

lignende Regler, som de, der er bragt i Anvendelse ved Indkaldelse af døvstumme Børn.

Til § 2.

Medens det — som foran anført — for de blinde Børns Vedkommende kan forsvares at sætte Undervisningspligtens Indtræden ret sent, vil det paa den anden Side være af stor Betydning, at der er en Adgang for Forældre eller Værger til at faa Børnene tidligere ind til Blindeundervisning, idet blinde Børn, der jo er afskaaret fra Deltagelse i de fleste af de seende Børns Beskæftigelser, kan blive meget isolerede i Hjemmet, hvilket kan virke hæmmende paa hele deres Udvikling. Det foreslaas da, at Børnene, naar Forældrene begærer det, skal optages indtil 2 Aar før Undervisningspligtens Indtræden.

Til § 3.

Undervisningspligtens Varighed foreslaas sat til normalt 10 Aar, altsaa betydelig længere end for seende Børn. Undervisningen af blinde foregaar langsommere end seende Børns Undervisning, og der medgaar erfaringsmæssigt for at opnaa et tilfredsstillende Resultat nogle Aar mere for blinde Børn end for seende. De foreslaaede 10 Aar svarer til den Tid, de blinde allerede nu normalt bliver i Forskolen og Instituttet.

Til § 4.

Fastsættelsen af Tiden for Skoleaarets Begyndelse og Afslutning og de nødvendige Overgangsbestemmelser til Gennemførelsen af de foranstaaende Bestemmelser, foreslaas overladt til Socialministeren.

Til § 5.

Samtidig med Indførelse af Undervisningspligt for blinde foreslaas det, at Udgifterne til de uformuende blinde Børns Undervisning og Ophold paa Institutterne deles mellem Staten og Kommunerne efter Regler ganske svarende til de, der gælder for døvstumme og aandssvage (Love Nr. 695 og 696 af 22. December 1920). Ogsaa for Børn, der vel ikke er undervisningspligtige, men som, naar Forældrene forlanger det, i Henhold til Bestemmelsen i § 2 skal modtages til Undervisning paa Blindeinstituttet eller Forskolen, foreslaas det, at samme Betalingsregel gælder, thi Retten til at faa Børnene tidligere ind, vilde ellers let blive betydningsløs for de uformuende Forældre, og netop for Børn fra uformuende Hjem, der ikke er i Stand til at bekoste særlige Foranstaltninger i Hjemmet til Pasning af de blinde Børn, kan det være af Betydning at komme tidligt ind til Undervisning.

Som det fremgaar af foranstaaende og af Bilagene 1—2 vil den Forøgelse af Antallet af blinde Børn paa Instituttet og paa Forskolen, der vil blive en Følge af Lovens Bestemmelser, ikke blive ret stor.

Efter Bestemmelsen i § 5 vil Statens Udgifter til Blindeforsorgen nedsættes med ca. 100 000 Kr., idet Betalingen for blinde Børns Undervisning og Ophold paa Institutterne for Tiden kun udgør ca. 34 000 Kr., da et stort Antal af Børnene er Gratister eller gaar for nedsat Betaling, medens den Betaling der efter Bestemmelsen i § 5 skal udredes af private Forsørgere og Kommunerne, vil komme til at andrage ialt ca. 100 000 Kr. mere.